

Herkenbosch Historisch

Deze rondlopende wandelroute voert de wandelaar door het centrum van Herkenbosch, waarvan de geschiedenis teruggaat tot het begin van de 14e eeuw en verder door de westelijke gebieden van Nationaal Park De Meinweg. Het startpunt van deze wandeling is bij de kerk in Herkenbosch.

Lengte: ca. 10,1 km

- Vertrek bij kerk.

Sebastianuskerk

De Sebastianuskerk is een georiënteerde bakstenen hallenkerk met een fronttoren met westwerk en een historisch mergelstenen gotisch koor. De axiale opstelling kent een middenpad. Het vroeggotisch koor van mergel XVIII, met vijfzijdige sluiting en over de rechthoekige travee een zedelige ribgewelf is een rijksmonument. Schip en toren, 1886-'89, in de huidige vorm gebracht. Gerestaureerd, 1949 na zware oorlogsschade. (Datum: 11-01-1968). De parochie Melick en Herkenbosch werd in 1190 voor het eerst genoemd. Tot 1795 hadden de beide dorpen dezelfde pastoor, daarna werd Herkenbosch onafhankelijk en kreeg zijn eigen pastoor. Wel werd de kerk in Herkenbosch in 1558 genoteerd als 'ecclesia', hetgeen op een zekere zelfstandigheid zou kunnen duiden. De mergelstenen kerk stamde uit de 13de eeuw en het priesterkoor bestaat nog steeds. De kerk was in de 19de eeuw te klein geworden en werd onder J. Kayser in de jaren 1886-1889 uitgebreid in neoromaanse trant. Hierbij werd de toren, die eveneens uit de 13de eeuw stamde, verhoogd en van een nieuwe spits voorzien. In 1924 werd de kerk opnieuw vergroot, nu door C. Franssen, waarbij de oude toren werd vervangen door een nieuwe. De kerk werd ook naar het noorden en zuiden uitgebreid. Op 20 februari 1945 werd de kerk door de terugtrekkende Duitsers opgeblazen, waarbij de kerk grondig verwoest werd. Op advies van J. Franssen werd de kerk gesloopt, voor zover noodzakelijk uit constructief oogpunt. Het priesterkoor echter was niet te zwaar vernield, zodat het behouden kon worden. In 1947 werd de laatste hand gelegd aan de restauratie van het kerkhof. Bij het archeologisch onderzoek van Glazema gaven twee zichtsluven geen resultaat en het vermoeden werd uitgesproken, dat bij de vergroting van de kerk in de 19de eeuw de oude fundamenten zijn verwijderd.

Toen op 13 april 1992 een aardbeving het dorp overviel was de kerk zo zwaar beschadigd, dat in eerste instantie aan algehele sloop werd gedacht. Omdat de Rijksdienst voor de Monumentenzorg echter sloop van het historische priesterkoor tegenhield, werden alternatieven gezocht. Na het definitieve sloopverbod van het koor werd op enig moment besloten om over te gaan tot volledige restauratie, behalve de toren, die een nieuwe spits zou krijgen. In 1993 werd begonnen met de herbouw waarbij de torenspits het huidige silhouet bepaalt.

- Met de rug naar de kerk slaat u rechtsaf de Hoofdstraat op. Aangekomen bij het kruispunt slaat u de Steegstraat in. Aan het einde van de Steegstraat ziet u de Beatrixhof..

Beatrixhof - Carré boerderij

- Vervolg de Steegstraat tot u bij de molenbergweg uitkomt. Sla hier rechts af om vervolgens linksaf de broekweg in te slaan. Sla vervolgens de Grootbroekweg in. Vervolg deze tot aan de Aelenbroekweg. Sla hier rechts af. Bij de Keulsebaan slaat u rechts af om vervolgens na circa 50 m weer links af te slaan. U loopt nu de Meinweg op. Aan de rechterkant ligt het Bezoekerscentrum de Meinweg.

Bezoekerscentrum de Meinweg

De Meinweg is een uniek terrassenlandschap, met steile overgangen tussen de terrassen. Geologisch gezien is dit voor Nederland uiterst bijzonder. De terrassen zijn in de loop van tienduizenden jaren ontstaan door inschuringen van De Maas en verschuivingen in de aardkorst langs de drie breuklijnen die door het gebied lopen. Één van deze breuklijnen is de bekende Peelrandbreuk. Dwars op de terrassen voeren twee beken (de Roode Beek en de Boschbeek) het water af van het bovenste plateau naar de Roer

- Vervolg u route over de Meinweg. Tot voorbij de spoorlijn, De IJzeren Rijn.

IJzeren Rijn

De IJzeren Rijn is de naam voor de spoorlijn tussen Antwerpen (België) en Mönchengladbach (Duitsland). Een deel van de spoorlijn is buiten gebruik, een groot deel wordt nog wel gebruikt voor goederen- en reizigersvervoer. In het scheidingsverdrag tussen Nederland en België uit 1839 werd de onafhankelijkheid van België bevestigd en door Willem I erkend. Dit verdrag omvat het recht om op eigen kosten een weg of kanaalverbinding aan te leggen vanaf Antwerpen door het pas ontstane Nederlands-Limburg tot de Pruisische grens. Dit doortochtrecht is later uitgewerkt en vastgelegd in het IJzeren-Rijnverdrag uit 1873. Aanvankelijk was het de bedoeling een kanaal aan te leggen. Later gaf men de voorkeur aan een spoorlijn, vandaar de naam "IJzeren Rijn". De bouw van de IJzeren Rijn is in 1869 gestart. In 1879 is de spoorlijn in gebruik genomen. In het begin reden er veel treinen op de IJzeren Rijn, maar met de jaren nam het gebruik af. Tussen Antwerpen en de zinkfabriek in Budel en tussen Budel en Weert rijden op dit moment nog enkele goederentreinen. Het baanvak Weert – Roermond behoort tot het Nederlandse intercitynetwerk en wordt dagelijks door vele personen- en goederentreinen bereden. Tussen Roermond en de Duitse grens rijden sinds 1991 geen treinen meer.

- Meteen na de spoorlijn slaat u linksaf. U volgt dit zandpad waarbij u vrijwel steeds zicht hebt op de IJzeren Rijn. Vervolgens komt u uit op de Melickerweg. U slaat hier weer links af en steekt de Spoorlijn weer over. Aan u linkerkant ligt Venhof.

Manege rijstal Venhof

- Vervolg de Melickerweg tot aan de Keulsebaan. Steek deze over en vervolg u route over de Europalaan. Bij het kruispnt met de Stationsweg slaat u linksaf om vervolgens weer linksaf de Daelenbroekweg op. Sla de rechts af de Kasteellaan op waar u uitkomt bij Kasteel Daelenbroeck.

Kasteel Daelenbroeck

In 1311 besloot Godfried van Heinsberg, de Gulikse leenheer van Wassenberg, in het moerassig gebied van het Roerdal een woon- en jachtslot te gaan bouwen. In de loop van de jaren is dit slot in handen van verschillende edellieden geweest. In 1598 tijdens de 80 jarige oorlog werd het kasteel belegerd en dit betekende het begin van de ondergang van de hoofdburcht. Na de dood van de toenmalige kasteelheer, Hattardt van Pallandt, ontstond er een strijd tussen zijn schoonzonen om het kasteel. Toen in het jaar 1707 het kasteel uiteindelijk werd toegewezen aan Jan Ernest van Rollingen, was deze door de procesvoering dermate berooid, dat er geen geld was om het kasteel volledig te restaureren. Hij besloot in de voorburcht te gaan wonen en restaureerde deze, maar sloopte de hoofdburcht en gebruikte de kelders als voorraadschuur. Zo werd de hoofdburcht, nadat deze nog verder in verval was geraakt, in de 19e eeuw tot op de kelders afgebroken. Vanaf de jaren negentig werd het kasteel bouwkundig en archeologisch onderzocht en werd op basis van o.a. een 18e eeuwse tekening een nieuwe hoofdburcht gebouwd, met nog elementen van de middeleeuwse burcht erin verwerkt. Het complex is tegenwoordig in gebruik als hotel, restaurant en partycentrum.

- Keer terug op u Schreden. Uitgekomen bij de Daelenbroekweg slaat u linksaf. Bij het kruispunt met de Hoofdstraat neemt u de Hoofdstraat. Deze volgende komt u uit bij het beginpunt van de route.